

JULIUS BELAN

HÓKEJOVÝ DENIS

ZÁCHRANNÁ
AKCIA

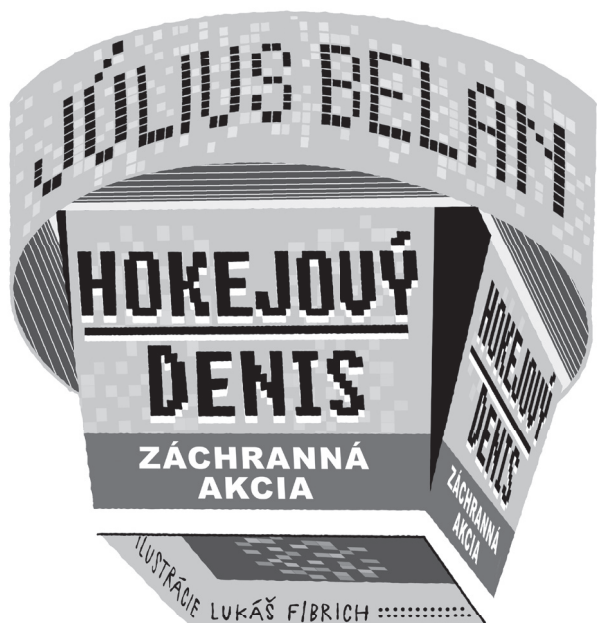
ILUSTRÁCIE LUKÁŠ FIBRICH

HÓKEJOVÝ
DENIS
ZÁCHRANNÁ
AKCIA

bambóok

1. KAPITOLA

ZLÉ SPRÁVY

Je to už niekoľko týždňov, čo sme sa vrátili z Kanady. Myslel som si, že naše výborné výkony budú pokračovať aj v lige a pohári. Mýlil som sa. Veľa zápasov sme prehrali. Síce tesne, ale prehrali. Dokonca sme vypadli hneď v prvom kole pohára! Voľačo strašné! Problém nebol v tom, že sme boli slabí. Veď sme hrali Superpohár v Kanade! Lenže krátko po prúde sa nám dostalo do uší, že našu staručkú hokejovú halu chce mesto zbúrať.

Novým starostom sa stal starší pán asi vo veku môjho nebohého dedka. Má starostlivo

učesané biele vlasy a nosí vyžehlené obleky. Volá sa Jozef Novák a rozhodol sa, že naša hala zaberá v meste zbytočné miesto. Mala by sa zbúrať a namiesto nej by bolo dobré postaviť niečo užitočnejšie. Najhoršie na celej veci bolo to, že halu nevlastnil žiadny podnikateľ, ale samotné mesto. Kiežby som mal nejakého bohatého kamaráta, ktorý miluje hokej a odkúpil by náš klub aj s halou. Žiaľ, nikoho takého nepoznám a duch Viktor vo svojom duchárskom svete nemá žiadne peniaze.

Keď budem slávny a bohatý hokejista, určite si kúpim nejaký hokejový klub alebo postavím hokejovú akadémiu pre mladé talenty. Raz to splním, to sľubujem tu a teraz!

Problém haly Bleskových korčúl bol ten, že vraj už nespĺňa účel, na ktorý ju postavili. Kedysi tu hrávali muži ligu, trénovali rôzne vekové kategórie a dnes už prakticky klub chátra a v hale hráme len my – chlapci, ktorí ako poslední hájime farby tímu Bleskové korčule. A to údajne nestačí.

Po skončení tejto sezóny nás majú rozpustiť. Tréner Jablonský s asistentom Čambrlíkom majú už takmer isté, že od novej sezóny budú trénovať veľmi dobrý klub HC Hot Dogs. Sú v lige nováčikovia, ale majú bohatého majiteľa a ten chce úspešnú dvojicu trénerov do svojich radov.

A čo my, chlapci z tímu Bleskové korčule? Odporúčali nám, nech si pohľadáme klub v okolitých mestách alebo sa dáme na iný šport. Vo väčšine prípadov bolo prakticky nereálne po pri škole ešte dochádzať do iného mesta a tam trénovať a hrať. A nejaký iný šport? No čo ti

poviem... Futbal ma nebaví a potom sa tu dá robiť iba karate a stolný tenis. Lenže ja som hokejista! Telom i dušou!

Mamka mi povedala, že môžem skúsiť krasokorčuľovanie, čo ma len nahnevalo. Nikdy! A tatko ma zase prehováral, nech nechám šport športom a naučím sa hrať na nejakom hudobnom nástroji. Lenže ja na to nemám talent. Maximálne viem tak cinkať na triangel na hudobnej výchove. Ach jaj!

Viktor Norman, duch slávneho hokejistu a zároveň môj najlepší kamarát, bol tiež z celej situácie sklamaný. Veď tu hrával hokej a zároveň ho tešilo, že mi môže pomáhať počas mojej kariéry hokejistu. A teraz to vyzerá, že po skončení sezóny je všetkému koniec. Všetci chalani z tímu boli z toho smutní a tomu presne zodpovedali aj naše výkony na ľade. Bojovali sme, ale naše hokejky, ruky, korčule i hlavy zväzovala skutočnosť, že o pár týždňov končíme.

Rozhodnutie starostu Jozefa Nováka bolo nemenné. Nechcel ustúpiť za žiadnu cenu. Darmo

protestovali aj naši rodičia či samotní tréneri, ktorí by najradšej pokračovali s nami. Všetko bolo márne.

Ľuďom v meste sa už oznámilo, že po zbúraní haly sa uvažuje na jej mieste postaviť buď obchodné centrum, park s fontánou, alebo megaveľké detské ihrisko. Mal som hlavu v smútku, no rozhodol som sa nevzdať a zabojskovať za seba, za celý tím aj budúcnosť Bleskových korčúľ. Ja už niečo vymyslím!

